

BİZ NEYE İNANIYORUZ

The image features a dark, almost black background with a prominent horizontal band of golden-yellow light. This light band has a grainy, textured appearance, suggesting it might be a reflection on water or a similar surface. The overall composition is minimalist and evocative, with the title text positioned in the upper left quadrant.

Turkish

BİZ NEYE İNANIYORUZ

İsa'nın doğuşu

Dünya üzerinde zamanın akışı, İsa'nın doğumu temel alınarak hesaplanır. Bir olayın 1812'de, ya da 1971'de meydana geldiğini okuduğumuzda, olayın meydana gelişi ile İsa'nın doğumu arasında o kadar senenin bulunduğu anlaşılır. Ancak dünya tarihinde İsa Peygamberin doğumundan önce meydana gelen olaylar da vardır. Hz. İsa'nın doğumu niçin bu kadar önemlidir ki, yılların sayımında bu olay esas alınmıştır? Hz. İsa kimdir?

Kendisi, bugün İsrail olarak adlandırılan devletin bulunduğu topraklarda, olağanüstü şartlarda dünyaya gelmiştir. Kendilerine peygamber denilen yetenekli ve akıllı kişiler, daha sekiz asır öncesinden, Hz. İsa'nın annesinin bir bakire olacağını, Beytlehem denilen yerde doğacağını, hayatının önemli olaylarının neler olacağını, kendisinin öldürüleceğini ve ölümünden sonra nelerin olacağını söylemişlerdir. Tabiatın normal kuralları, normal durumlar için geçerlidir. Ama İsa olağanüstü bir varlıktı ve dünyaya bambaşka bir şekilde geldi.

Meryem ismiyle anılan annesi, hiçbir erkekle ilişki kurmadan hamile kalmıştır. Bu durum nişanlısı Yusuf'u yanılt-

mış ve Yusuf Meryem'i gizlice terketmek istemiştir.

Fakat daha sonra, yeniden olağanüstü birşey olmuştur.

Dünya üzerinde insan gözüyle görülebilen normal varlıklar vardır. İnsanlık dünya üzerinde binlerce yıl boyunca, hayatı iyi ve kötü görülmeyen şeylerin, mikropların ve virüslerin kesin etkisi altında yaşamıştır. Bizden çok uzakta normal insan gözünün hiçbir zaman göremediği yıldızlar vardır. İnsanlar bu yıldızları sadece büyük teleskopların yardımı ile görebilir. Normal olarak görülmeyen bazı varlıklar da vardır. Bunlara melek denir. Bunlar, insanlardan çok daha yüksek tabiata sahip varlıklardır. Muhakkak ki insanlar onları görmek ve onlarla konuşmak için imtiyazlı duruma sahip olmalıydılar.

Meryem'le evlenmek isteyen Yusuf, işte böyle bir melek gördü ve melek kendisine, Meryem'in bakire olduğunu, hamileliğinin Tanrı'dan geldiğini, doğacak erkek çocuğun kişiliği içinde Tanrı'nın insanlarla birlikte olacağını söyledi. İçinde yaşadığımız kâinatı yaratan biri vardır. Bir evi, o evi yapan kişi olmaksızın düşünemeyiz. Dünya da bir büyük evdir. Bu evi kim yapmıştır? Bir yemeği o yemeği yapan olmadan düşünemeyiz. Tabiat da, bize çeşitli yiyecek maddeleri hazırlar. Buğday, pirinç, patates, et, süt ve meyvalar bunlardan bazılarıdır. Bütün bu iyi şeyleri bize kim hazırlamıştır? Hiçbir şey hareket ettiren birşey olmadan hareket etmez. Ama dünyamızda herşey, sürekli bir hareket içindedir. Atomdan yıldızlara kadar herşey hareket eder. Ruhi durumumuz da, sürekli olarak değişir. Herşeyi hareket ettiren kimdir? Dünyayı ve insanları yaratana Tanrı denir.

Tanrı esrarengiz birşeydir. Sınırlı aklımız O'nu kavrayamaz. Biz insan hayatının esrarını henüz çözmüş değiliz. Nasıl olur da, insanın yaratıcısının sırlarını çözebilelim?

Birçok eski din, Tanrı'nın üç kişiden meydana geldiğine inanırlardı. Bizi seven bir Baba, dünya üzerine inerek bizi eğiten ve bizi günahlardan kurtaran bir Tanrı oğlu ve düşün-

celerimize hız kazandıran, bizi düşünmeye sevkeden ve iyi huylu bir biçimde davranmaya yönelten kutsal ruh...

Tanrı'nın oğlu, Hz. İsa'nın içinde, bizimle bir süre birlikte olmak için gelmiştir.

Küçük İsa'ya secde kılınır, ama ölümle tehdit edilir.

Tanrı'nın oğlunun dünyaya gelişi, muhakkak ki olağanüstü bir olaydı. Bu nedenle, o sıralarda olağanüstü şeyler de olmuştu. Çok uzaklardaki bazı bilgiler, müneccimler, bir yıldız gördüler. Bu yıldız onlar için, o zamana kadar kesinlikle bilinmiyordu. Ama bu yıldızın görünmesinin, bir kurtarıcının doğumunun işareti olduğu, bu bilgelere malûm oldu. Bir kurtarıcının doğuşu o sıralarda, dünyanın büyük bir kesiminde zaten bekleniyordu.

Onu aramaya çıktılar. Yahudilerin, başkalarının olmadığı kadar peygamberleri ve Tanrı hakkında başka kültürlerden daha üstün bilgileri vardı. Bunu bildiklerinden, aramaları sırasında, Yahudi devletinin başkenti Kudüs'e geldiler. Onlar, bu halkın, yeni doğan bu çocuğa, Tanrı'nın yarattığı bu kişiye çok önemli bir yer vereceklerinden ve onu kendilerine Kral yapacaklarından emindiler.

Fakat, birkaç çoban ile bazı fakir halkın dışında hiçkimse onun doğuşuna önem vermemişti. Bugünkü gibi, o zamanki insanların büyük bir bölümü, basit bir hayat sürüyorlardı. Onlar için hayat, yemek, içmek ve bazı maddî zevklerin tadını çıkarmaktan ibaretti. Çok az kişi kendilerini yüksek filozofiye ve üstün bilime adanmışlardı. Daha da küçük bir azınlık ise, tam anlamı ile fazilete, sevgiye, dürüstlüğe, kanaatkârlığa ve mükemmelliğe özen gösteriyordu. Bütün bunların dışında, sadece birkaç seçkin kişi son gerçek olan Tanrı'ya ihtimam gösteriyorlardı.

Müneccimler, sadece bir peygamberin, onun doğum yeri-

nin Beytlehem olacağını söylediği bilgisini edindiler.

Ama o yörenin hükümdarı Hirodes, bilgelerin kurtarıcıyı aradıkları haberini aldığıında, telâşa düştü. Hirodes bir kraldı ve öyle kalmak istedi. Bütün şereflerin kendisinde kalmasını istiyordu. Yeni doğan çocuğun, yaşayan bir Tanrı bile olsa, bu şeref ve itibara sahibolmasını arzu etmiyordu.

Bu yüzden, Beytlehem'de bulunan bütün çocukların öldürülmesini emretti. Sadece İsa mucizevî bir şekilde kaçtı. Kendisini evlât bilen Yusuf, katliamın gelmekte olduğunu bir melekten öğrendi. Bunun üzerine, o ve annesi ile birlikte Mısır'a kaçtı. Kral Hirodes'in ölümünden sonra da, buradan İsrail'e dönmeyi başardı.

Çocuk İsa, otuz yaşına gelinceye kadar, önemli birşey olmadan yaşadı. Diğer bütün çocuklar gibi okula gitti. Daha sonra da, bir marangoz olarak çalıştı. Halktan bir kişiydi.

Hz. İsa'nın Vaftizi

Hz. İsa otuz yaşında vaftiz edildi.

Bütün hayatımız boyunca, duygu ve inançlarımızın ortaya konması konusunda, çeşitli semboller kullanırız. Meselâ el sıkışmak, bir dostluk gösterisidir. Sevginin belirtisi olarak öperiz. Anavatanımızın sembolü olan bayrağı selâmlarız. Tanrı'ya inananlar da, dinin îcaplarını yerine getirirler.

Vaftiz, bir kişinin, o kişiyi bütün kirlerden temizlediğinin sembolü olan suya batırılmasıdır. Böylece Tanrı sevgisi, o kişinin ruhunu kirleten günahları bertaraf eder. Eğer kendinizi günahkâr, Tanrıyı ve insanları gücendirmiş hissediyorsanız, ayrıca hiç vaftiz edilmemişseniz, bunu yapmasını, bir başka inanç sahibi kişiden isteyebilirsiniz. Herkes, hattâ bir çocuk bile, bu vaftiz görevini yerine getirebilir. Tanrı'ya inanılıyor ve O'nun affedici sevgisine sığınmak isteniyorsa, vaftiz olunması gerekir.

Hız. İsa, Tanrı'nın kendisiydi. Hiçbir zaman günah işlememişti. Kendisinin vaftiz edilmesi gerekmiyordu. Fakat günahkârlara duyduğu hoşgörüyü göstermek istedi.

Onları günahlarından kurtarmak için geldiğini, vaftiz ile sembolize edilen şeyin, kendisi olduğunu göstermek istedi. Mütevazî idi. Kötü işler yapanların hissettiklerini kendisi de hissediyordu. Onları öyle seviyordu ki, onların yaptığı kötü şeyleri ve işledikleri günahları kendisi işlemiş gibi hissetti. Bu yüzden, kendisinin de vaftiz edilmesini istedi.

Kendisini vaftiz eden kişi, «Vaftizci» diye anılan Yahya idi. Bu kişi, birçoklarını günahlardan kurtarmış ve onları vaftiz etmiş idi.

Çok basit bir hayat süren Yahya, günahkârlara, günah işlemeyi bırakıp, tövbe etmelerini tavsiye etti. Bir ağacın meyva vermesi gibi, fakirlere iyilik yapma, dürüstlük, kanaatkârlık, şiddetten kaçınmak, başkalarına kötülük etmemek sureti ile, yararlı olmalarını istedi.

Ölümün, bir ağacın köküne indirilmiş balta gibi birşey olduğunu belirtti. Aslında ölüm, herkesi yenecek birşeydir. Bu yüzden, iyi şeyler yapmak için acele etmeliyiz.

Bu arada Yahya, kendisinden daha muktedir birinin, kendisini izleyeceğini söyledi. Bu sözlerle, Hız. İsa'yı kastediyordu. Yahya ayrıca, kendisinin, insanları, pişmanlıklarının bir işareti olarak vaftiz ettiğini, yani kutsal suya batırıldığını, Tanrı'nın ise, insanları kutsallığa garkedeceğini söyledi.

Kutsal olmak, tam bir insan olmak; sade insanlara has olan işleri yapmak değil, aynı zamanda en üst amaca, yani Tanrı'ya erişmektir. Kutsal olmak, sahibolunan sevgiden kimseyi ayırdetmemek, hangi ırk, inanç veya inançsızlığa sahip olursa olsun, bütün millet veya sosyal sınıflara aynı sevgiyi göstermektir. Kutsal olmak, dünyanın bizi asıl amaçtan uzaklaştıran ufak hesaplarının üzerinde olmaktır. Yahya, bu tür bir ruhu bize, Hız. İsa'nın vereceğini, bunun,

bizi bir ateş gibi yakacağını söyledi.

Ateşten kıpkırmızı olmuş bir demire dokunduğunuz zaman, o demiri değil, ama ateşi hissedersiniz. Tanrı ruhu ile dolu bir insanla ilişki kurarsanız, sadece o insanla değil, Tanrı ile biraraya gelmiş olursunuz.

Hz. İsa insanları işte böylesine kutsal bir ateşle doldurur. Hristiyanlığın rakipleri samandır. Hristiyanlar ise ateştir. Onların korkacak birşeyleri yoktur. Sadece Hristiyanlar sonuçta zafere ulaşırlar.

İsa, başkalarını vaftiz etmeden, kendisi Yahya tarafından vaftiz edilmiştir. Ve İsa vaftiz olup sudan çıktığında, gökler kendisine açılmış, o sonsuzlukta Tanrı ruhunun bir güvercin gibi indiğini ve kendisini aydınlattığını görmüştür. Ve göklerden bir sesin kendisine, «...Bu benim sevgili oğlumdur. Ondan razıyım, onun için de, mutluluk duyuyorum.» dediğini duymuştur.

Hz. İsa'nın nefsinin denenmesi ve kendisine ilk inananlar

Hz. İsa vaftizinden sonra, normal olarak görülmeyen ruhsal biriyle karşılaştı. Bu ruhsal şey, kötü bir melekti ve Tanrı'nın hizmetinden uzaklaştırılmıştı. Buna «Şeytan» veya «İblis» denilir. Hatırlamak gerekir ki, iyi ve kötü melekler vardır.

Hz. İsa, kırk gün kırk gece oruç tuttu. Kendisi önemli bir çağrıda bulunuyordu. Kendisine inananlar da, makul sınırlar içinde oruç tutmaya çağırılırlar. Oruç, insan ruhunun vücûda, çirkin günahlar işlememesi noktasında galip gelmesi yolunda güçlü bir yöntemdir.

Hz. İsa, kırk gün kırk gece oruç tuttuktan sonra şeytan göründü ve ona, taşlara ekmek haline gelmesi emrini vermesini, böylece Tanrı'nın oğlu olduğunu göstermesini istedi. Hz. İsa ise ona şöyle cevap verdi: «...İnsanlar sadece ek-

mekle yaşamaz. Ama, Tanrı'nın ağzından çıkan herbir sözle yaşar.» İnsanların çoğu kez yeterince yiyecek ekmekleri vardır, hattâ lüks içinde yaşarlar. Ama ne tatmin olurlar, ne de mutludurlar. İnsanlar yaşamak için yerler, iyi yemek için yaşamazlar. Zihinlerin aydınlanması için bir ışığa ihtiyaçları vardır. Bu da, sadece Tanrının sözleri ile sağlanabilir.

Tanrı, peygamberleri, Hz. İsa ve ona inananlar aracılığı ile konuşur. Bu sözler, «İncil» denilen bir kitapta toplanmıştır. Tanrı ayrıca, tabiat düzeni ve güzelliği, tarihi olaylar ve hayatımız aracılığı ile konuşur. Tanrı onu tanıyan insanlar aracılığı ile konuşur. Tanrı, bize, bu dünyanın çelişkili gürültülerinden uzaklaşıp, onu dinlediğimiz taktirde, doğrudan doğruya da hitabeder.

Şeytan bu girişiminde başarılı olamayınca, Hz. İsa'yı Kudüs'e götürerek, Yahudilerin büyük bir mabedinin kulesine çıkardı ve «...Eğer Tanrı'nın oğlu isen, kendini aşağı at. Bakalım, meleklerin seni kurtaracağı umudun gerçekleşecek mi?» dedi. Hz. İsa, Tanrı'yı böylesine delice şeylerle denemenin uygun olmadığı biçiminde cevap verdi. Doğru din, insanları en mantıklı biçimde düşünmeye götürür. Tanrı'ya ve onun sevgisine inanmayı öğretir. İnsanlara, hayatlarının dönüm noktasında doğru biçimde hareket etmeyi sağlayacak biçimde düşündürecek aklı verir. Ve Tanrı'nın iyi sonuçları sağlayacağı düşüncesiyle insanları, aptalca şeyler yapmaya cesaretlendirmez.

Daha sonra şeytan İsa'yı yüksek dağlara çıkararak, ona dünyanın bütün ülkelerini ve onların izzetini gösterdi. Ayrıca, kendisine tapması halinde, İsa'ya bunların hepsini, tüm dünyaya egemen olacak gücü vereceğini söyledi.

Hz. İsa, şeytanı kovdu ve şöyle dedi: «...Rabbına tapınacak ve yalnız ona kulluk edeceksin.» Hristiyan, her insana saygı gösterir. Onlar, ana-babalarına, büyüklerine ve iktidar sahiplerine, Tanrı'nın emirlerine karşı şeyler yap-

mayı emretmedikleri sürece itaat ederler. Ama, onların tüm hayatları, en yüce varlık olan Tanrı'nın hizmetinde olmak ve sadece O'na tapmaktır.

Böylece şeytan, Hz. İsa'yı terketti ve Hz. İsa'nın etrafını iyi melekler sardı.

Vaftizci Yahya'nın Kaderi

Hz. İsa'yı vaftiz etmesinden kısa bir süre sonra, Yahya, Beytlehem'deki çocuk katliamını yapan Kral Hirodes'in oğlu Kral Harod Antipa tarafından zindana atıldı.

Vaftizci Yahya'nın hapse atılmasının nedeni, ülke hükümdarının yaptığı şeyin doğru olmadığını çevresindekilere söylemesi idi. Gerçekten inananlar, diktatörlerin teşvikçisi olamaz, onların yanlış davrandıklarını yüzlerine söylerler.

Hirodes, ağabeyinin elinden, karısını ve çocuğunu almıştı. Yahya ona, bu yaptığının ahlâkî olmadığını söyledi.

Hirodes, Yahya'ya ne yapacağı konusunda, bir süre kararsızlık içinde kaldı. Onu hemen öldürmeyi göze alamadı. Zira, Yahya, halk arasında çok seviliyordu. Fakat ağabeyinin elinden aldığı karısının kızı, doğum gününde, kendisinin ve davetlilerin önünde dans ettiği bir sırada, ona istediği herşeyi vereceği konusunda yemin etti. Kız, annesinin kışkırtması üzerine, vaftizci Yahya'nın başını istediğini söyledi. Ve bu baş, kendisine getirildi. Yahya, başını, dürüst ahlâkın gerektirdiği şeyleri savunmak ve Tanrı'nın emirlerini yerine getirmek uğruna kaybetti. Bu kural ve emirler bize, başka birisinin karısı ile zevk ve sefa sürmemeyi öngörür.

Hz. İsa, vaftizci Yahya'nın öldürüldüğü haberini alır almaz, etrafındakilere, «Cennet hükümdarlığı için pişmanlık zamanı geldi...» biçiminde konuşup vaaz verdiği yere gitti.

«Bir günahın pişmanlığını duymak» karakterinize nüfuz eden bir şeyden üzüntü duymak; tövbe etmek, günah olan şeyi terkedecek kadar üzüntü duymaktır. Bu pişmanlık, mümkündür, eski alışkanlıklar terkedilebilir, çünkü Tanrı, iyi melekler, eski zamanların bize iyi örnekler veren kutsal kişileri geçektir. Onlar güçlü, ama görülmeyen manevî âlemi oluştururlar. Buna Tanrı âlemi denir. Onların bu gücüne ulaşmak kolaydır. Yeter ki, yeni bir hayat için, Tanrı'nın yardımını isteyin. O hayatı elde edersiniz.

Hz. İsa o sıralarda bazı kişileri, kendisine ilk inananlar (şakirtleri) olarak ilân etti. Bu kişiler balıkçıydı. Hz. İsa, onları, bazılarını denize ağ atarken, bazılarını da ağlarını tamir ederken gördü. Onlara, «Beni takibedin, sizi insanların balıkçıları yapacağım.» dedi. Bu sözü ile, onların o ana kadar açıklarını gidermek için, sadece balık tuttuklarını, ama bundan sonra, insanlara, Tanrı sevgisini öğretme ve gerçek hayatın ne olduğunu anlamalarına yardımcı olma görevi üstleneceklerini belirtmek istiyordu.

Ona ilk inananların isimleri, Petrus, Andreas, Yuhanna, ve Yakup'du.

Bundan sonra kendisine inananlarla, birçok yer dolaştı ve hastaları iyileştirdi, kötülükleri kovaladı, ünü arttı ve onun etrafını saranların sayısı çoğaldı.

Dağdaki vaaz

İsa, etrafına toplananların giderek arttığını görünce, bir tepenin üzerinde, bir konuşma yaptı. Buna, dağdaki vaaz denir. Telkin, onun gönderilen bir yolgösterici sıfatıyla, Tanrı'nın söylediklerini iletmesidir. Bu konuşmaya da, vaaz denir.

Dağdaki vaaz, mütevaî, itaatkâr, üzülen, doğruluğa susamış kişilerin Tanrının lûtfuna mazhar olduğunun, saf

düşüncelere sahibolanların, barışçıl olanların, affa mazhar olduklarının, ama bu kişilerin, Hz. İsa'dan yana oldukları için, lânetlenebilecekleri ve zor durumda kalabileceklerinin belirtilmesiyle başlar. Bu kişiler, Tanrı âleminin, bütün melekler ve azizler âleminin kendilerine yardımcı olacakları kişilerdir. Tanrı ile ve onun hizmetinde olanlarla birlikte olanlar, rahata erişirler. Ve doğru karakter sahibi olurlar. Günah işledikleri zaman, Tanrı onları affeder. Kendi başına buyruk olanlar, her zaman hükmetmeyecektir. Hz. İsa, onu izleyenlerle, hakim olacaktır. Ama bunun da ötesinde, Hz. İsa'nın söylediklerine inananlar ve söylenenleri yapanların ruhları, öldükten sonra Cennete gidecek ve Tanrı ile yüzyüze gelecektir.

Hız. İsa bu vaazında ayrıca, kendisine inananların, dünyanın ışığı olacaklarını, bu ışığı saklamaları ve insanlara gerçeği anlatmaları gerektiğini, iyi örnekler ortaya koymalarını, bunu görenlerin, Tanrı'yı yücelteceklerini, o'nun iyiliklerinden yana çıkacaklarını söylemiştir.

Önemli Dersler

İnsanlar, Hz. İsa'dan çok daha önceleri, öldürmenin bir günah olduğunu biliyorlardı. İsa, daha da ileri gitmiş, hiçbir neden yokken başkalarına kızmanın, onlara kötü sözler sarfetmenin ruhu zedeleyeceğini belirtmiştir. Pişman olmayan günahkârların bitmeyen bir azap çekecekleri bir cehennem vardır. Kardeşlerine kötü davranan birçok kişinin geleceği budur. İsa, bir dinin gereklerini yerine getirmeden önce, bir noktada size karşı olanlarla, önce bir uzlaşmaya, anlaşmaya gitmeyi tavsiye etmektedir.

Evlilik, uzun zamandan beri var olan bir müessese idi ve zina bir günah olarak kabul ediliyordu. İsa bu noktada daha ileri gitmekte ve zinanın fiilen yapılışının, dış şartlara ve

karşı tarafın isteğine bağlı olduğunu, Tanrı'nın insanın kalbine baktığını ve bir başka cinsiyetteki kişiye, herhangi bir fiil olmadan, sadece kötü niyetle bile bakmayı günah saydığını belirtmektedir.

İsa, bu gibi durumlarda, çok kararlı davranılmasını,acı duymak anlamına gelse bile, günah anlamına gelecek alışkanlıkların, ne bahasına olursa olsun, terkedilmesini söylemektedir. Herşey, Cehennemın sonsuzluğuna düşmekten daha iyidir.

İsa, eşin sorumsuz ve kötü bir hayat sürmesi hali dışında, boşanmayı, kesinlikle yasaklamaktadır. Boşanmış kişi yeneden evlenmemeli ve yanlış yola gitmiş eşin doğruluğa yönelmesini beklemelidir.

İsa, ayrıca, gerçek sevginin yol gösterici prensip olarak kalması süresince, faydasız yeminleri de yasaklamaktadır. Evet'in «Evet!», Hayır'ın da «Hayır!» olması gerektiğini söyler, «Daha fazlası şerirdir, kötü şeydir!» der.

Düşmanlara karşı bile sevgi

İsa zamanında, Doğu'da düşmanlara karşı uygulanan, çok katı bir kural vardı: «Dişe diş, göze göz!» İsa, bunun tam tersini öğretti. «Kötülüğe karşılık verme. Sağ yanağına vurana, öbür yanağını çevir. Biri senin gömleğini almak isterse, ona abanı da ver. Biri, seni kendisiyle bir mil gitmeye zorlarsa, onunla iki mil git. Senden birşey isteyene onu ver, senden ödünç birşey isteyenden uzaklaşma, sırtını dönme!...»

İsa, «Düşmanlarını sev, sana küfür edeni affet, senden nefret edene iyi davran, seni kötüleyen için dua et. Ancak böyle göklerdeki Baba'mızın çocuklarından biri olabilirsin. Çünkü O, iyi ve kötüye ışık tutacak ve doğru ile yanlış üzerine yağmur yağdıracaktır.»

Düşük bir ruhî düzeyde olanlar bile, onları sevenleri

sevebilirler. Dolandırıcılar bile, böylesine bir sevgiye yönelebilirler. Hırsızlar bile, birbirleri ile iyi ilişkiler kurabilirler. Ama İsa, kendine inananlardan, Tanrı'nın katındaki mükemmelliği gibi mükemmel olmalarını ister.

Nasıl Dua Edilir

Tepedeki Vaaz devam eder ve İsa, maddî varlıkların daha fakir kişilerle paylaşılması gerektiğini, oruç tutmak ve dua etmek gibi vazifeleri unutmamak gerektiğini söyler. Dua etmek, görülmeyen Tanrı ile konuşmaktır. Telefon, radyo gibi şeylerden gelen sesin sahibi nasıl görünmüyorsa, öylesine görülmeyen bir varlıkla konuşmaktır. İsa, Tanrı'nın, insanların yaptığı herşeyi gördüğünü ve insanları mükâfatlandıracağını söylemiştir. Yukarıda belirtilen iyi şeyler her türlü şaşaadan uzak biçimde, verilecek mükâfatlar gözönünde bulundurulmadan yapılmalıdır.

Duada çok söz söylenmesine gerek yoktur. Tanrı, bizim neye ihtiyacımız olduğunu daha önceden bilir.

İsa, nasıl dua edileceğinin örneğini vermiştir. Okuyucularımıza, aşağıdaki sözlere göz atmalarını tavsiye ederiz:

«... İmdi siz şöyle dua edin:

Ey göklerde olan Babamız,

İsmin mukaddes olsun;

Melekûtun gelsin;

Gökte olduğu gibi yerde de senin iraden olsun;

Gündelik ekmeğimizi bize bugün ver;

Ve bize borçlu olanlara bağışladığımız gibi, bizim borçlarımızı bize bağışla;

Ve bizi iğvaya götürme, fakat bizi şerirden kurtar;

Çünkü melekût ve kudret ve izzet ebedlere kadar senindir. Amin ...»

Bütün Hristiyanlar dualarını «Amin» diyerek bitirirler.

Bu kelime, «Dua ederken söylediğimi gerçekten inanarak söylüyorum. Bütün isteklerimde doğruluk vardır.» anlamına gelir ve «İnanç» anlamında, İbraniceden gelen bir kelimedir. Duayı «Amin» diyerek bitirmekle, Tanrı'nın varlığını kabul ettiğiniz ve isteklerinizin doğru olduğu ifade edilmiş olur. Bu duanın edilmesi sırasında, Tanrı'dan affedilmeyi isterken, işlenen günahların affını isterken dikkat etmek gerekir. Affedilmesi imkânsız bir günah işlemişsek, affolunmayız.

Kaygısız Hayat

İsa, insanların kendileri için çok fazla para toplamamasını istemiştir. Buna sahip olmak emniyet sağlamaz. Onun yerine cennetteki zenginliklere, mütevazilik, pişmanlık, itaatkârlık, oruç tutmak, iyi işler yaparak ve düşmanlarımıza bile sevgi duyarak ulaşmak gerekir.

Tek bir hedefimizin olması gerekir. O da, Tanrı'yı memnun etmektir. İki kişiye aynı zamanda hizmet etmek mümkün değildir. Biri, mutlaka ihmal edilir. Bu nedenle, aynı zamanda hem Tanrı'ya, hem de paraya hizmet edemeyiz.

İsa şöyle devam eder:

«...Bunun için size diyorum: Ne yiyeceksiniz, yahut ne içeceksiniz diye, hayatınız için, ne giyeceksiniz diye bedeniniz için de kaygı çekmeyin. Hayat yiyecekten ve beden giyecekten daha üstün değil midir? Gökün kuşlarına bakın, onlar ne ekerler, ne biçerler, ne de ambarlara toplarlar; ve semavî Babanız onları besler. Siz onlardan daha değerli değil misiniz?... Ve niçin esvaptan ötürü kaygı çeki yorsunuz? Kır zambaklarının nasıl büyüdüklerine iyi bakın; ne çalışırlar, ne de iplik eğirirler...»

İsa, bunu belirttiikten sonra, milyonerlerin ve kralların hiçbirinin bu kır zambakları gibi giyinip kuşanmadıklarını

söylemektedir. İsa sözlerini şöyle bitirir:

«...Fakat bugün mevcut olup yarın fırına atılan kır otunu Allah böyle giydirse, sizi daha çok giydirmez mi, ey az imanlılar? İmdi: Ne yiyeceğiz? yahut: ne içeceğiz diye kaygı çekmeyin. Çünkü semavî Babanız bütün bu şeylere muhtaç olduğunuzu bilir. Fakat önce onun melekûtunu ve salâhını arayın; ve bütün bu şeyler size arttırılacaktır. Bundan dolayı yarın için kaygı çekmeyin; zira yarınki gün kendisi için kaygı çekecektir. Bugün yeterli olmak, kaygıdan kurtulmaktır...»

İsa, dağdaki vaazında şunları da söylemiştir:

«...Hükmetmeyin ki, hükmolunmayasınız. Çünkü ne hükümle hükmederseniz, onunla hükmolunacaksınız; ölçtüğünüz ölçüyle size ölçülecektir. Ve niçin kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de, kendi gözündeki mertegi seçmezsin? Yahut nasıl kardeşine: Bırak, gözündeki çöpü çıkarayım, dersin? İşte, mertek senin gözünde! Ey ikiyüzlü, önce kendi gözünden mertegi çıkar, o vakit çöpü kardeşinin gözünden çıkarmak için iyi görürsün...»

İsa, dua etmenin iyi olduğunu söylerken, Tanrı'dan birşey isteyenin, bu istediğini elde edeceğini, aradığını bulacağını ve çaldığı kapıların açılacağını belirtmiştir. Kuşkusuz, babalar, balık isteyen çocuklarına yılan vermezler. «...Göklerde olan Babanız kendisinden dileyenlere ne kadar ziyade iyi şeyler verir! İmdi, insanların size her ne yapmalarını istiyorsanız, siz de onlara öyle yapın; çünkü şeriat, Tanrı emri budur...»

Dar, zor yolu seçin!

İsa, çok fazla şeye sahip olma yolunun izlenmemesi uyarısında bulunmuştur. Bu, insanı rahata alıştıtırır. Oysa, bu yol insanı mahva sürükler. Bunun yerine, kanaatkârlık ve iyilik

dolu dar yolun tercih edilmesi gerekir. Bu yol, insanı, Tanrı ile arkadaşlığın bulunduğu güzellik dolu cennete, sonsuz hayata götürür. İsa, ayrıca, güzel sözler sarfeden, ama aslında kurt olan yalancı peygamberlere karşı da uyarıda bulunmaktadır. Onları, kolayca tanımak mümkündür. Onlar suç işlerler. Gerçek inanç sahipleri sabır sahibidirler ve acıları sevgiyle karşırlar. Bir ağacın kalitesini, o ağacın verdiği meyva gösterir. Kendilerini, insanların yol göstericileri iln edenlerin yaptıkları, onların değerini gösterir.

İsa, bu konuda da görüşlerini belirtmiş, alarm anlarını çalmış ve şöyle konuşmuştur: «... İyi meyva vermeyen her ağaç kesilir ve ateşe atılır.

İsa, insanlardan, faziletin eksik olmadığı mkemmел bir hayat sürmelerini ister. Onun adını anmak, insanın Hristiyan olduğunu dudaklarını oynatarak söylemesi, cennete girmesi için yeterli değildir. Bu yüzden, cennet anlamına gelen Tanrı'nın isteklerini yerine getirmek gerekir. Bu olmazsızın, ne yaparsanız yapın, faydasızdır.

Dağdaki vaaz şu sözlerle sona erer:

«... İmdi, benim bu sözlerimi kim iştir ve onları yaparsa, evini kaya üzerine kuran akıllı adama benzer. Yağmur yağdı, seller geldi, yeller esti ve o eve arpıldılar; ev yıkılmadı; çünkü kaya üzerine kurulmuştu. Ve benim bu sözlerimi işiten ve yapmıyan herkes, evini kum üzerine kuran budala adama benzer. Yağmur yağdı, seller geldi, yeller esti ve o eve saldırdılar; ev yıkıldı; ve onun yıkılması büyük oldu...»

Halk, İsa'nın öğrettiği şeylere hayran kaldı, zira İsa onlara kendi yazıcıları gibi değil, hkimiyet sahibi biri gibi öğretiyordu.

Bu vaazın verilmesinden sonra, Hz. İsa insanlara iyi şeyler yapmaya devam etti.

İsa Fırtınayı Durduruyor

Hz. İsa, birçok kişiyi sağlığına kavuşturdu, hattâ bazılarını uzaktan iyileştirdi. Bunu yaparken, kendisinin ait olduğu Yahudi halkı arasında kalmadı. Cennet kapılarının, hangi ırktan olursa olsun, bütün insanlara açık olduğunu söyleyerek, başka uluslardan insanları da sağlığına kavuşturdu. Sadece insan vücudunu değil, ama kendisine gelen insanların günahlarının da affedileceğini söyleyerek onların ruhlarını da sağlığa kavuşturdu. Ayrıntılara girmeden, hangi günahı, kaç günah işlediğini, ne kadar büyük bir günah olduğunu sormadan günahları affetti.

Hattâ bazı durumlarda ölüleri kıyam ettirdi. O, Tanrı'nın oğludur. Bu nedenle de, normal insanların yapamayacağı şeyleri başarır. Bir keresinde, o sıralarda sayıları giderek artan şakirtleriyle birlikte bir kayığa binmişti.

O sırada büyük bir fırtına koptu ve kayığın etrafı yüksek dalgalarla kaplandı. O uyuyordu. Şakirtler hemen ona koştular ve «...Bizi kurtar, helâk oluyoruz, batıyoruz!» dediler. Ona, rüzgârlara ve denize sakinleşmesini emretmesi yetiyordu. Nitekim öyle oldu. Tabiat güçleri bile ona itaat etmişti.

Fakat, Hz. İsa'nın asıl faaliyetleri, şehirlere, kasabalara giderek, her yerde, mutluluk dolu bir hayat anlamına gelen cennet hakkında iyi haberler vermesi ve öğretmesi oldu. Zevk, günahların affedildiği, Tanrı'nın insanlara karşı sevgi dolu bir Baba olduğu görüşünden kaynaklanır. Öldüğünüz zaman kaybolmayacak, ama Tanrı ile, azizlerle birlikte cennetin ebediyetinde yer alacaksınız.

Şakirtlerin Görevlendirilmesi

Hz. İsa, bu arada, şakirtlerini, kendisinin yaptığı işleri yapmakla görevlendirdi.

Onlar da hastaları iyileştirdiler, ölüleri kıyam ettirdiler, kötülükleri kovarak Tanrı hakkında bilgi verdiler. Bu işleri serbestce yapmaları, kendilerini zenginleştirmemeleri, hayatın gereklerine işaret etmeleri emri verilmişti. Hayatlarını kanaatkârlık içinde geçirmeleri gerekiyordu. Hz. İsa, haberci anlamına gelen 12 resulün de bulunduğu bu inanç sahiplerine, insanların Tanrı önünde hesap vermelerinden önce, kendisi adına konuşabileceklerini belirtti.

İsa'ya ilk inananlar, şeytani bir dünyadan zaten iyi birşey beklemiyorlardı. Hz. İsa, onlara, «Sizleri, kurtların ortasına bir kuzu olarak gönderiyorum...» demiş, hayatlarının tehlike içinde olacağını söylemişti. Bu yüzden, bu inanç sahipleri akıllı ve zararsız olmalıydılar. Kendilerini öldürmek isteyenlerden korunmak zorunda kalacaklardır. Onlar, sık sık diğerlerine karşı çıkmak mecburiyetinde kalacaklar, bu belki de onların ölüme mahkûm edilmeleri sonucunu doğuracaktır. Fakat, inanç sahipleri, ne olursa olsun, baştaki kişiler, onları hapse gönderse ve orada yaşlanmaya bırak-salar bile, korkmadan, Hz. İsa'dan yana konuşmaya devam etmelidirler. Doğru sözler, kendilerine, Tanrı tarafından iletilecektir. Ve herşeye göğüs germelidirler. Sonuna kadar göğüs gerenler kurtarılacak ve cennette, Tanrı'yla beraber olacaklardır.

Bu, Hristiyanların, ölümün kendilerine gelmesine izin vermeleri anlamına gelmez. Ölümün kendilerine doğru geldiği yerlerden, olabildiğince uzak kalmalıydılar.

Hristiyan Hayatı Bir Mücadeledir

Zamanla, şeytanî insanların, Hz. İsa'ya duyduğu kızgınlık giderek arttı. Onu, halkın sevmesi gerçeği karşısında kıskanıyorlardı. Kendilerinin iyi olduğunu sanıyorlar ve Hz. İsa'nın onları «günahkâr» olarak tanımlaması, onlardan nedamet duymalarını istemesi karşısında, kızgınlık duyuyorlardı. Tanrıya inanmayan bu insanların koyduğu gelenekler ve yazısız kanunlara, Hz. İsa uymadı. İçi kötülük dolu bu insanlar, İsa'nın bir şeytan olduğu söylentisini etrafa yaydılar.

Hz. İsa, kendisine karşı olan bu nefretin, kendisine inanlar arasında bile bulunacağını biliyordu. Ve onları uyardı:

«...Şakirt mualliminden üstün değildir; hizmetçi de efendisinden üstün değildir. Şakirdin muallimi gibi, ve hizmetçinin efendisi gibi olması elverir. Eğer ev sahibine Beelzebul (Şeytanların Başı) dedilerse, evinin halkına ne kadar ziyade diyecekler...»

Onlara inançları nedeniyle acı çekeceklerini, hattâ hayatlarını bile kaybedeceklerini söyledi. Ama, sözlerine şunu da ekledi:

«...Bedeni öldürüp de canı öldürmeye kudreti olmayanlardan korkmayın; ancak daha ziyade cehennemde hem bedeni, hem canı helâk etmeye kudreti olandan korkun...»

Tehlikede olduğumuz zaman Tanrı bizi korur. Tanrı'nın öldürmediğini, kimse öldüremez. İsa'ya inananların başlarındaki saçların sayısı bile Tanrı tarafından bilinir. Hiç kimseden korkmamak gerekir.

İnsanlarla, İsa'dan yana konuşmalıyız. İsa, bu taktirde, bu kişileri, Tanrı'nın kabul etmesinden önce, kendi varlığı olarak kabul edecektir. Ama, İsa'yı başkalarının, karşısında inkâr edenleri, o da Tanrı karşısında inkâr edecektir.

İsa'ya inanmış bir kişinin hayatı, sürekli bir savaştır, mücadeledir. Ama, o kişi, İsa'yı annesine, babasına ve çocuğuna bile tercih eder. İnanan bir kişi olduğu için, acılı bir ölümü bile kabul etmeye hazır olmalıdır. Bu dünyada kaybettiği hayatı, ölümünden sonra, çok daha fazla güzelliklerle yeniden bulacaktır.

Hız. İsa herkesi davet ediyor

Hız. İsa, şakirtlerine bütün bu emirleri verdi. Bazıları onun bu mesajlarını kabul etti. Büyük bir çoğunluk ise, kabul etmedi. Bunun üzerine, kendisinin söylediklerinin kabul edilmemesinin nedenlerini açıkladı. İnsanlar ne kadar büyürlerse büyüsünler, çocuk akıllıdırlar. Akıllı bilgelerin tavsiyelerini kabul etmek yerine, onlara, nasıl davranılacağını dikte ettirmek isterler. Hayat hakkında gerçeği bilmeyenler, kutsal bir kişi ne yaparsa yapsın, bu yapılanlarda bir takım fenalıklar ararlar. Az yeseler bile, onları, günahkârların dostu gibi, oburlukla suçlarlar. Hayatın zevkini çıkartmaktan kaçınırsalar, onları, tam aksini yapmakla suçlarlar.

Hız. İsa, sürekli olarak, insanları, pişmanlık duymaya çağırdı ve şöyle dedi:

«...Ey bütün yorgunlar ve yükleri ağır olanlar, bana gelin, ve size ben rahat veririm. Boyunduruğumu takının, ve benden öğrenin; zira ben halim ve alçak gönüllüyüm; ve canlarınıza rahat bulursunuz. Çünkü boyunduruğum kolay ve yüküm hafiftir. Bana inandığınız için acı çekmeniz doğrudur. Ama, bu dünyada acı çekmek, inanç sahiplerini ölümden sonra bekleyen büyük mükâfatlarla kıyaslandığında, bir şey değildir...»

Hız. İsa, insanlara doğruluk ve saflığın en üst düzeyinde yaşamanın örneğini gösterdi. Ama bunun yanında, zayıflığa

karşı anlayış da duydu. Açlık, ya da cinsellik baskısı sonucu yapılan, normal olarak yapılması için izin verilmeyen şeylere karşı da, tam anlamıyla sempati gösterdi. Ezilmiş, incecik kalmış bir kamış bile olsa, bir insanı kırmadı. Bir insan sönmeğe üzere olan bir alev haline gelmiş bile olsa, onu söndürmedi. Tam aksine, doğruluk yolundaki çabalarında başarıya ulaşması için yeni güç verdi.

Karakterinizin zayıflığı nedeniyle, O'nun tarafından verilen emirlerin hepsini yerine getiremeyecek durumda olsanız bile, onun yanında yer alın, çünkü onun yanında olmayan, Hz. İsa'ya karşı demektir. Bütün günahlar ve Tanrı'ya karşı söylenmiş bile olsa, kötü sözler affedilecektir. Ama, onun gerçek olduğunu bilip de, Hz. İsa'ya karşı olanlar, affedilmeyeceklerdir. Gerçek olduğu bilindiği halde işlenen günahlar, affedilmeyecektir.

İyi insanlar, düşüncelerinin iyi hazinesinden iyi şeyler ortaya çıkarırlar. Şeytâni insanlar, şeytanca hazinelerden şeytanca şeyler çıkarırlar. Her insan, ölümden sonra Tanrı tarafından muhakeme edilecektir. Bu mahkemede, anlamsız sözlerin bile hesabı verilecektir. İki yüzlülüğün maske o zaman düşecektir. Zira, iyi işler yapmadan söylenen iyi sözler, o sözleri söyleyeni lânetleyecektir.

Doğruluk ve sevginin ilkelerini öğreten Hz. İsa, bunu yapmasına rağmen, bu ilkeleri insanların yerine getiremeyeceğini biliyordu. Günahların sayısı çok fazlaydı ve insanlar, tek başına bunların üstesinden gelemezdi.

Hız. İsa Günahlarımızı Üstleniyor

Bu yüzden İsa, insanların günahlarını üstleneceği konusunda bilgiler veren îmalarda bulunmaya başladı. Bir öğretmenin, öğrencilerinin cehaletini, onları azarlayarak değil, ama mücadele ederek ortadan kaldırma çabası içinde ol-

ması gibi, İsa da insanların, günah ve ahlâksızlıklardan kurtarılması amacı ile, Tanrı'ya karşı işledikleri suçların cezasını, bu suçları kendisi işlemiş gibi üstlenmek yoluna gitti.

Eğer bir taahhüt altına girmişseniz, başka biri de o taahhüdü yerine getirirse, adalet yerine gelmiş olur. İsa işte böylece bizim, günahlarımız yüzünden hakkettiğimiz cezayı üstlenmeye karar verdi. Bu ceza ise, ölümdü. Bizim için öldü, ama ona inananların işledikleri suçlar affedildi. Daha sonra kar gibi beyaz oldular. Onlar Tanrı katında geçmişte ne kadar suç işlemiş olurlarsa olsunlar, hiçbir suçu işlememiş gibi kabul olunurlar.

İsa'nın Anlattığı Hikâyeler

İsa insanlara, gerçekleri dile getiren bazı hikâyeler de anlatmıştır.

Şimdi bunlardan birini anlatalım.

Bu hikâyelerden birinde, kendisini toprağa tohum eken birisi ile kıyaslamıştır. Tabii bu kişi, makinenin olmadığı o dönemlerde, ilkel metodlarla ekim yapıyordu, ama ektiği buğday değildi. İsa, Tanrının sözlerini ekmiştir. Bu, tohum ekmeğe benzemez. Ekilen şey eğer Tanrı'nın sözü ise, onu kabul edip etmemek, insanların isteğine bağlıdır. Ve bu tohum eken kişi bu işi yaparken, bazı tohumlar tarlanın dışına, yolun kıyısına düşer ve tavuklar gelerek onları yer. İşte bir kişi Tanrı'nın sözlerini anlamazsa, böyle olur. Şeytan gelir ve o kişinin duyduğu sözleri unutturur. Bazı tohumlar, taşlı yerlere düşer ve burada fazla toprak olmadığı için, toprağın derinliği olmadığı için, köklenmez. Güneş çıktığında da, kökleri olmadığı için, kuruyup giderler. İşte Tanrı'nın sözünü önce memnurlukla kabul edip, ondan sonra bu sözleri yalan dolanla bırakanlar da, terkedenler de, böyledir. Bazı tohumlar ise, iyi toprağa düşerler ve yüz misli,

bazen de 60 veya otuz misli verim sağlarlar, işte bu tohumlar, Tanrı'nın söylediklerini duyup, onları anlayan ve kendi yetenekleri oranında, az veya çok Tanrı'ya hizmet eden, ona cevap veren kişilerdir.

Hz. İsa, bir başka hikâyesinde de, Cenneti toprağa iyi tohum eken kişilere benzetmiştir. Bu hikâyede iyi tohum eken kişi İsa'dır. O tarlaya, yani dünyaya iyi tohumu, yani Tanrı'yı seven insanları ekmiştir. Fakat insanlar uyurken, İsa'nın düşmanı şeytan gelmiş, buğdayların arasına delice ekmiştir. Bu deliceler, günahkâr insanları temsil eder. Tohum filizlendiği ve meyva verdiği zaman, deliceler de, görünür hale gelir. Böylece inananlar, İsa'ya gelerek şöyle dediler: «Sen bu tarlaya iyi tohum, yani iyi insanlar ekmemiş miydin? peki bu darılar, bu günahkâr insanlar nereden çıktı?»

O da onlara şöyle dedi: «Şeytan yaptı.»

İnananlar tekrar sordu: «Peki gidip o günahkârları ortadan kaldıralım mı, bunu istiyor musun?»

İsa şöyle cevap verdi: «Hayır, iyi ve günahkâr insanlar arasında tam bir ayırım yapmak, kolay değildir. Darıyı ayıklayayım derken, buğdayı da kökünden oynatırsınız. Bırakın iyi ve şeytanî insanlar, hasada birlikte büyüsünler. Darının temsil ettiği günahkârlar cehennemde yanacak, Tanrı'ya inanan insanlar, cennete gidecektir. Ancak o zaman, Tanrı'nın güneşi gibi doğruluk güneşi de parlayacaktır. Duyacak kulakları olan bırakın dinlesin ve duysun.»

İsa, Tanrı katının bir hazine, ya da çok kıymetli bir inci değerinde olduğunu, buna erişmek için, kişinin, sahip olduğu herşeyi gözden çıkarabilmesi gerektiğini söyler.

İnsanlar, bazen birçok günah ve hatta suç işleyen Hristiyanlar yüzünden suçsuz Hristiyanlara da hiddet duymuşlardır. İsa, cenneti, denize atılmış ve içine her çeşit balığı almış bir ağa benzetmiştir. Ağ dolduğunda, balıkçı sadece iyi balıkları kaplarına koymuş, kötülerini tekrar denize at-

mıştır. Şimdi de, kiliselerde, iyi ve kötü Hristiyanlar birliktedir. Bazen insanlar kilisede azizleri arayacak yerde, günahkâr Hristiyanların işlediği suçlar yüzünden, Hristiyanlığı eleştirmek yanlışını yapmaktadırlar. Fakat dünyanın sonunda, melekler gelecek, kötülerini iyilerden ayıracaktır. Ve günahkâr, kötüler, ateşe atılacaktır. Dünyanın sonunda, herkes yargılanacak ve hesap verecektir.

İsa Açlara Yiyecek Verir

İsa'nın büyüdüğü küçük Nazaret şehri halkı, onun bu öğretilerine büyük hayranlık duymuşlar ve demişlerdir ki: «Bu kişi bu aklı ve bu mucizevî iyileştirme, insanları ölümden kurtarma gücünü nereden almaktadır? O sadece bir küçük el zenaatkârının oğludur.» Onlar, İsa'nın yaptığı bütün bu iyi şeyleri görmelerine rağmen ona inanmadılar. Kendilerinin en iyisini bildiklerine inananları inandırmak, çok güçtür.

İsa, halkın ihtiyaçları karşısında çok hassastı. Bir gün büyük bir kalabalık etrafını çevirmişti. Kendisine inananlar ona dediler ki: «Burası çöllük bir yer, insanlara söyle, köylerine dönsünler, gitsinler, birşeyler satın alsınlar. Geç oldu.» Fakat İsa, şakirtlerine dedi ki: «Gitmelerine gerek yok, onlara yiyecek birşeyler verin.»

Şakirtler İsa'ya cevap verdiler: «Bizim burada sadece beş dilim ekmeğimiz, iki de balığımız var.»

«...İsa: Onları buraya bana getirin, dedi. Ve çayır üzerine otursunlar diye halka emretti. Ve beş ekmele iki balığı aldı, ve göğe bakıp, şükran duası etti; Ve ekmeleleri kırıp, şakirtlere verdi, şakirtler de halka verdiler. Hepsi de yiyip doydular, ve parçalardan artanı, 12 küfe dolusu olarak kaldırdılar. Yiyenler, kadınlar ve çocuklardan başka, beşbin erkek kadar idiler...»

Asla Şüphe Duyma

Ve İsa halkı gönderdikten sonra, kendisi uzaktaki bir dağa dua etmeye gitti. Şakirtleri ise, onu terketmiş, bir kayığa binmişlerdi. İsa dua ederken, kayık büyük bir gölün ortasında, yüksek dalgalar arasında, sert rüzgârlarla mücadele etmeye başladı. Ertesi sabah erkenden İsa, onlara, denizin üzerinden yürüyerek gitti. Onu gören şakirtler, hayalet gördüklerine inanıp, korktular.

«...Fakat hemen İsa: Benim, cesur olun, korkmayın, diyerek onlara söyledi. Petrus ona cevap verip dedi: Ya Rab, eğer sen isen, suların üzerinde sana gelmemi emret. Ve İsa: Gel, dedi. Petrus da, kayıktan inip, İsa'ya gelmek için, suların üzerinde yürüdü. Fakat yeli görünce korktu ve batmaya başlayarak; Ya Rab, beni kurtar! diye bağırdı. İsa hemen elini uzatıp onu tuttu, ve kendisine dedi: Ey az îmanlı, neden şüphe ettin? Onlar kayığa çıktığı zaman, yel dindi. Kayıkta olanlar: Gerçek, sen Allah'ın Oğlusun, diye, ona tapındılar...»

İsa Kurtarıcıdır

Hz. İsa insanların genellikle en iyi şeylere sahip olmaya, en iyi şeyleri ağızlarına atmaya özen gösterdiklerini, fakat ağızlarından çıkan şeye dikkat etmediklerini söylemiştir. Halbuki söylenenlere dikkat edilmesi gerekir. Dikkat edilmemesi, insanı lekeler. Şeytanca düşünceleri dile getirir, cinayetten söz eder, saldırıya yönelik sözler söyler, hırsızlık plânları yapar, yanlış şahitlikte bulunur, Tanrı hakkında şerefsizce sözler söyleriz. Ağızımıza girenden çok, ağızımızdan çıkanlara dikkat etmemiz gerekir.

Hz. İsa'ya inananlar, her geçen gün, kendisinin bir kurtarıcı olduğuna, biraz daha inanmaya başladılar. Bir kere-

sinde İsa onlara «Halk benim hakkımda ne söylüyor» diye sorduğunda, Şakirtlerinden biri Simon Petrus, «Sen kurtarıcısın, sen yaşayan Tanrı'nın Oğlu'sun» dedi. Bunun üzerine İsa, dünya çapında dostluk ve inancı kuracağını, buna Hristiyan kilisesi deneceğini, en kötü düşmanların bile bunun karşısında yenileceğini söyledi. Kendisine inananlar, bu vaadi kabullendiler. Onlar, aynı zamanda, büyük bir sorumluluğa da sahiptiler. Şayet kötü bir davranış içine girerler veya ihmalde bulunurlarsa, başkalarını bu dünyanın günahları içinde bırakırlar. Bunu yapanlar, Cennete ulaşamayacaklardır. Tam aksine, İsa'ya inananlar, kendilerini günahattan koparabilirlerse, cennetteki tüm sonsuzluklara erişeceklerdir.

Fakat insanlar, kendilerini günahattan nasıl kurtabilirler? Bizim kendi çabalarımız ve isteğimiz, bizi günahattan kurtaramaz. Boğulmakta olan bir insan, kendini sudan kurtaramaz. Başka birinin bunu yapması gerekir. İşte bu nedenle, İsa Şakirtlerine açık bir biçimde, birçok şeyin acısını çekeceğini ve bizim günahlarımız yüzünden öldürüleceğini söyler. İsa bizim için, kendisini kurban etmek zorunda kalmıştır. Bütün kötülükleri üstlenmiş ve bu ağır cezayı ödemek zorunda kalmıştır. Bu arada kendisine inananlara ölümünün üçüncü gününde göğe çıkacağını söylemiştir. İsa, günahlarımızın acısını çekme niyetinden kendisini vazgeçirmek için kimseye izin vermemiştir.

İsa şöyle konuşmuştur: «Eğer benden sonra birisi gelirse bırakın kendini inkâr etsin ve en acılı ölümlerin tehlikesi ile karşılaşsın, ama beni izleyin, çünkü her kim ki hayatını ne bahasına olursa olsun kurtarmak ister, onun hayatı bomboştur. Değerli ideallerden yoksundur. Ama Hristiyanlık ruhu için hayatını kaybedecek olan kişi, bu değerli şeyleri bulacaktır. Çünkü Tanrı ile birlikte, sonsuzluğa dek yaşayacaktır. Bütün dünyayı ele geçiren, ama ruhunu kaybeden, onun yerine yeni günahlarla yoğrulmuş kişi ne elde edebilir

ki? O kişi, Tanrı'nın adaleti karşısında ruhunu bu duruma niçin getirdiği sorusu ile karşılaştığı zaman ne cevap verecektir?

İsa dünyanın sonunda melekleri ile birlikte yeniden geri gelecek ve onun gösterdiği yolda hizmet edenleri mükâfatlandıracaktır.

İsa, bizim inanç temeline dayalı birşeyler yapmamız gerektiğini, böylece zorluk dağlarını yerinden oynatabileceğimizi söylemiştir. İnanıcı olmayan kimse, hiçbirşeyi yapamaz. Fakat şeytana karşı savaşta dua edip, inanmamız gerekir.

Tevazu, Barış ve Kardeşlerin Ruhuna Yardım

İsa, her türlü gurura ve üstünlük iddiasına karşı idi. şakirtleri ona bir keresinde şöyle sordular: «Göklerin Melekûtunda en büyük kimdir?» Bunun üzerine İsa, küçük bir çocuğu yanına çağırdı ve şöyle dedi:

«...Doğrusu size derim: Siz dönmez, ve küçük çocuklar gibi olmazsanız, göklerin melekûtuna asla girmeyeceksiniz. Bundan dolayı, kim bu küçük çocuk gibi kendini alçaltırsa, göklerin melekûtunda en büyük odur. Ve kim böyle bir küçük çocuğu, benim ismim için kabul ederse, beni kabul eder. Fakat kim bana îman eden bu küçük çocuklardan birinin sürçmesine neden olursa, boynuna büyük bir değirmen taşı asılıp denizin dibine atılması, kendisi için iyidir...»

İsa'nın görüşünce, herkes birbirine karşı saygı göstermelidir. Bize şöyle bir uyarıda bulunmuştur: «Birbirinize saygısızlık etmemeye özen gösteriniz. Dikkat edin, çünkü Cennette melekler, hepimizin hareketlerine teker teker bakacaklardır.» Çok günah işlemiş birini bile küçük görmememiz gerekir, çünkü İsa gelip o insanları, günahlarından kurtarır.

Sosyalist ülkelerde, insanların kendilerine ait sahaları ve hareket bölgeleri yoktur. Sadece çok küçük bir azınlık en iyi durumdadır. Ama İsa, eski zamanlarda, özel mülkiyetin olmadığı dönemlerde yaşamış ve şöyle demiştir:

«...Size nasıl görünür? Bir adamın yüz koyunu olsa ve onlardan biri, yolunu şaşırırsa, doksandokuzu bırakıp dağlara gitmez ve yolunu şaşırana aramaz mı? Eğer onu bulacak olursa, doğrusu size derim: Yolunu şaşırmayan doksandokuz için sevindiğinden ziyade onun için sevinir. Böylece, bu küçüklerden birinin helâk olması, göklerdeki Babamızın muradı değildir...»

Hristiyanlığa inananlar, barıştan yanadırlar. İsa şöyle der: «Eğer kardeşin sana karşı günah işlerse, git, yalnız onunla senin aranda kabahatini kendisine göster; Seni dinlerse, kardeşini kazandın. Fakat seni dinlemezse, yanına bir ya da iki kişi daha al da, iki veya üç şahidin sözü ile, herşey sabit olsun. Ve eğer onları dinlemek istemezse, kiliseye söyle. Ve eğer kiliseyi de dinlemek istemezse, o sana putperest ve vergi mültezimi gibi olsun. Size derim ki, Eğer yer üzerinde sizden iki kişi, isteyecekleri herhangi birşey hakkında ittifak ederlerse, göklerde olan Babam tarafından, kendilerine olur. Çünkü iki veya üç kişi, nerede benim ismimle biraraya toplanmış olurlarsa, ben orada onların ortasındayım.»

Petrus, İsa'ya «Bir kardeşimizi kaç defa affetmemiz gerekir, yedi defa affetmemiz yeterli midir?» diye sormuş. İsa, «Hiçbir sınırlama olmaksızın affetmek» gerektiği yolunda cevap vermiştir.

Tanrı tarafından, sayamayacağımız kadar günahlarımızı affedilmiştir.

Bu arada, bizi yanlış yola sürüklemiş ve günah işlemiş bir inanç sahibinin çektiği azap ve üzüntüye de ortak olmak gerekir.

Tanrı, insanların, yaptığına pişman olduğu tüm günah-

ları affeder. Ama, yaptığı şeyden pişman olmayan ve bu yolda bir istek göstermeyen kişilerin günahlarından, affetme lûtfunu esirger, onları affetmez.

İsa, çocukları çok seven bir kişiydi. Bir keresinde, onlara dua etmesi için, küçük çocuklar getirilmişti. Şakirtleri, bu çocukların ana-babalarını azarladılar. Bunun nedeni, çocukların, İsa'ya bir zararları dokunacakları ve ağlamalarıyla toplantıyı bozacakları kuşkusuydu. İsa, bunun üzerine: «Onlara sevgi gösterin ve bana gelmelerini engellemeyin. Çünkü göklerin melekûtu bu gibilerindir.» biçiminde konuştu.

Zenginliğin Tehlikeleri

Günün birinde bir zengin adam İsa'ya geldi ve «Benim ebedî hayatım olsun diye ne gibi iyi şeyler yapmam gerekiyor?» dedi. İsa, ona kimseyi öldürmemesini, suç işlememesini, hırsızlık yapmamasını, yalancı şahitlik etmemesini, anne-babasına saygı göstermesini ve kendisini sevdiği gibi başkalarını da sevmesini söyledi. Genç adam, hayatı boyunca bütün bunları yaptığını, ama yine de birşeylerin eksik kaldığını hissettiği cevabını verdi. Bunun üzerine İsa, şöyle konuştu: «Eğer kâmil olmak istersen, git, nen varsa sat, ve fakirlere ver, göklerde hazinen olacaktır, ve gel benim ardımca yürü!» Fakat genç adam bu sözü işitince kederli gitti; çünkü çok malı vardı. Ve İsa, şakirtlerine dedi: «Doğrusu size derim ki, göklerin melekûtuna zengin adam güçlkle girer. Yine size derim: Devenin iğne deliğinden geçmesi, zengin adamın Allahın melekûtuna girmesinden daha kolaydır.»

Birinin cennete katılmak istemesinde zenginlikler büyük bir engel oluşturur. Ama Tanrı katında herşey mümkündür. O, hangi sosyal kategoride olursa olsun, herkesi günahla-

rından arındırabilir. Yeter ki, Hristiyan âlemini, kardeşlerini terk etmek istemesin. Göklerin melekûtunda, iyi şeyler, yüz katıyla vardır. Buraya girebilen bunlara sahip olacaktır.

Yaşlı iseniz bile, Tanrı huzuruna gelmekte tereddüt etmeyin. Artık zamanın çok geç olduğunu düşünmeyin. Hayatının son saatinde Tanrı'ya gelen bir kişi, çocukken gelenlerin elde ettiği mükâfatlar ile karşılanacaktır. Hristiyanlık mesajını duyduğunuz zaman, sadece bu çağrıya uyun.

İsa, nelerin yapılması gerektiğini sürekli olarak anlattığı gibi, kendisine nelerin yapılacağını da en ayrıntılı biçimde önceden söylemiştir. Ülke yöneticilerinin kendisine ihanet edeceklerini, onunla alay edeceklerini ve onu ölüme mahkûm edeceklerini, ellerinden ve ayaklarından haça çivileyeceklerini söylemiştir. Bu arada, ölümünün üçüncü günü kıyam edeceğini de belirtmiştir. Başkalarının işlediği suçlar ve günahlar yüzünden ölmesi gerektiğini, bu günahların cezasını üstlenerek çekmesi gerektiğini açıklamıştır. O, bizim günahlarımızı üstlenmiş ve bizi günahlarımızdan kurtarmıştır. Bizi bu günahlardan kurtardığı için, temizlenmiş olduk.

Ancak, şakirtleri, onun bu söylediklerini anlamaktan çok uzaktılar. Onun yerine, göklerin melekûtunda kimin daha üst bir mevki alacağı konusuyla ilgilendiler. İsa, onlara, şu anda kendisinin içtiği kabdın, onların da aynı acıyı içeceği anın geleceğini söyledi. O ana kadar, onların mütevazi bir hayat sürmeleri gerektiğini ifade etti.

Hz. İsa, ayrıca, ülkenin iktidar sahiplerinin, ülke halklarını sömürdüklerini, ama Hristiyanlar arasında bunun böyle olmayacağını, Hristiyanlar arasında, ne kadar büyük olurlarsa olsun, başkalarının hizmetinde olma ilkesinin egemen olacağını belirtti.

Hz. İsa Kudüs'de

Daha sonra İsa, kendisine inananlarla birlikte Kudüs yakınlarına geldi. Bir atın üzerinde, şehirden içeri girdiğinde, büyük bir kalabalık kendisini karşıladı, elbiselerini yollara sererek, «Bizi kurtar. Tanrı'nın adına buraya gelmen ne büyük bir lütuf.» diye bağırmaya başladı. Kısa bir süre içinde halk büyük bir heyecana kapıldı.

Kudüs'de büyük bir kilise vardı. Ama bu kilisenin içini kötülükler kaplamıştı. Dini ticaret haline getiren papazlar vardı. Hz. İsa, bu tüccarları dışarı atarak, masalarını, iskemlelerini altüst etti. Onlara, kilisenin, dua edilen bir yer olması gerektiğini, din kisvesi altında halkın parasını çalan hırsızlar yatağı olamayacağını söyledi.

Ayrıca, Kudüs'de bir hikâye anlatarak, günahkârların cesaretini kırdı: «...Bir adamın iki erkek çocuğu varmış. Bu çocuklardan birine giderek, o gün üzüm bağında çalışması gerektiğini söylemiş. Oğlu, «Hayır!» demiş, ama daha sonra fikrini değiştirerek, bağa gitmiş. Adam, ikinci çocuğuna gitmiş, ondan da aynı şeyi istemiş. Oğlu, «Peki!» demiş ama sonra bağa gitmemiş. Bu iki çocuktan hangisi, babasının isteğini yerine getirmiş? Bu sorunun tek bir cevabı vardır. Peki, deyip de sözünü yerine getirmeyen çocuk değil, ama önce karşı çıkıp, sonra üzüm bağına çalışmaya giden çocuk babasının isteğini yerine getirmiştir. Önce, çarpık ve yerinde olmayan bir cevap verip, ondan sonra fikirlerini değiştirenler, güzel şeyler söyleyip de Tanrı'nın istediklerini yerine getirmeyenlerden daha kolay Cennete girerler.

Hz. İsa, kendisini ve kendisine inananları dinlemeyen, tüm hayatlarını, ellerinden gelen çabayla Tanrı'ya adanmayan, böylece ruhlarını kirletenlere uyarıda bulundu. Kendisinden emindi. Halka hükmedenlerin kendisini reddedeceklerini, ama günün birinde, kendisinin, yeniden doğan

bir insanlığın sevgi ve doğruluğun temel ilkelerini oluşturduğu bir insanlığın başı olacağını söyledi.

Hz. İsa'ya yöneltilen sorular

Hz. İsa'nın düşmanları harekete geçerek, kendisinin söylediği sözlere karşı çıktılar. Onu, Roma İmparatorluğuna karşı açıklamalarda bulunmaya teşvik ettiler ve kıstırtılar. Bugün İsrail olarak adlandırılan ve o sıralarda İsa'nın yaşadığı Filistin, Roma İmparatorluğunun egemenliğindeydi. Roma İmparatoruna karşı hoş gitmeyen söz söyleyen kişi ölümle cezalandırılıyordu. Bu yüzden de, Hz. İsa'nın düşmanları, hileli yoldan bazı sorular yönelterek, kendisinin, Roma İmparatoruna vergi ödenmesi ve diğer yükümlülüklerin yerine getirilmesinin doğru olup olmadığını sordular. Bu soruya Hz. İsa «Evet» biçiminde cevap verecek olsa, ağır vergi yükü altında bulunan halkın hiddetini ve nefretini üzerine çekecek, «Hayır» biçiminde cevap verecek olursa, Roma İmparatorunun otoritesini hiçe sayan bir devlet düşmanı olarak ilân edilecekti. Ama, Hz. İsa, «...Devlete ait şeyleri devlete, Tanrı'ya ait şeyleri de Tanrı'ya verin...» biçiminde cevap verdi.

Halk ona her türlü soru yöneltti. Ona, farklı cinsler arasındaki ilişkilerin ebedî hayatta nasıl düzenleneceğini de sordular. Meselâ, bir kadının dul kaldıktan sonra yeniden evlenmesi, hattâ birkaç defa evlenmesi halinde, daha sonraki hayatta, yani ölümünden sonra kimin karısı olacağını sordular. Hz. İsa, buna çok basit bir cevap verdi. Ölümünden sonra dirilenlerin yeniden evlenmeyeceklerini, ama melekler gibi ruhsal bir varlık olacaklarını söyledi. Hayat, ölümden sonra da devam eder, ama ebediyet biçiminde ve yeni şartlar içinde ...

Hz. İsa'ya, kendisinin, hangi emri en üstün, büyük emir

olarak gördüğünü de sordular. Hz. İsa, şöyle cevap verdi:

«... Sizler Tanrı'yı, bütün kalbinizle, bütün varlığınızla seveceksiniz. Bu birinci emirdir. İkincisi de, bu birincisine benzer. Birbirinizi, komşularınızı da, kendinizi sevdiğiniz gibi seveceksiniz ...»

Hz. İsa, yalnızca günaha ve Tanrı'nın faziletine inanmaya karşı konuşmamış, ama bunun yanında, başka kutsal sözler söyleyip de, bu sözlere uymama biçiminde ortaya çıkan yanlış dindarlıktan da söz etmiştir. Bu, başkalarını doğru hareket etmeye çağırıp da, kendileri günah işlemiş, ya da günah işleme yolunda olan kişilerin yaptığı iştir. Din, gurur duyulması gereken bir şeydir. Hristiyanların tek bir önderi vardır. Hz. İsa... Herkes kardeştir. Sınıf ve özellikler belki farklıdır, bazı farklılıklar mevcuttur. Ama Hristiyanların en büyüğü, aynı inanca sahip kişilerin hizmetinde olanlardır. Tanrı, gururu kınar ve mütevazı olmayı mükâfatlandırır.

Hz. İsa, ikiyezlülüğü eleştiriyor

İsa, bazı ileri gelen kişilerin kendisi hakkında duyduğu düşmanlığı, onlar hakkında katı ama doğru sözler söyleyerek, daha da arttırdı. Kendileri lüks içinde yaşarken, açıkça iyi şeyler söylemek yoluna gidenleri reddetti. Gerçek adalete, fazilet ve inanca yönelmeyen tüm dinleri reddetti. Dürüst olmayan hayat ve sefahat aleminde yüzerken, dış görünüşte var olan dinleri reddetti. Tanrı insanın kalbine bakar. O aldatılmaz. Bir dini, sadece dış görünüş itibarile kabul ettiğinizi, ikiyezlülük ve adaletsizlik dolu olduğunuzu anlar. O, bu gibi insanları, yılanlar, engerek yılanı nesli olarak tanımlar.

Hz. İsa, bu arada kendisine inanmayanları nelerin beklediğini de söyledi ve şöyle konuştu. «... Tavuk, yavrularını

kanatları altına nasıl toplarsa, ben de, sizin çocuklarınızı öyle toplamak istedim ve siz istemediniz. İşte, eviniz size ıssız bırakılacak. Çünkü size diyorum: Rabbin ismiyle gelen mübarek olsun, deyininceye kadar, artık siz beni göremeyeceksiniz...»

Hız. İsa'nın Geleceğe İlişkin Sözleri

İsa, aramızdan ayrılmasından uzun yıllar sonra meydana gelecek olaylar hakkında da, kehanette bulundu. Bunlar arasında, Kudüs'ün Romalılar tarafından tahrip edileceği de bulunmaktaydı. Nitekim İsa'nın öldürülmesinden, gerçekten 30 sene sonra, bu olay meydana geldi. O, ayrıca bugün bile büyük değer taşıyan kehanetlerde bulundu. Birçok kişinin insanlığın kurtarıcısı olarak ortaya çıkacağını, aslında bunların başkalarını aldatmak isteyeceklerini söyledi. Savaşların meydana geleceğini, bu savaşların her tarafı yakıp yıkacağını, ulusların uluslara, ülkelerin ülkelere düşman olacağını, açlık, sefalet, uğursuzluk ve şiddetli depremlerin meydana geleceğini belirtti. İsa, bütün bunların, acıların sadece başlangıcı olacağını, Hristiyanlara acılar çektirileceğini, bunlardan birçoğunun öldürüleceğini, kendisine karşı saygılı oldukları için, başka ulusların nefretini üstlerine çekeceklerini de önceden söyledi. Tedhiş sonucu, bazı Hristiyanların, faziletlerini yitireceklerini, birbirlerine ihanet edeceklerini belirten İsa, nefretin de ortaya çıkacağını, bu arada birçok sahte peygamberin belirerek, birçoklarını aldatacağını söyledi. Bu durumun, birçoklarında bulunan sevgiyi soğutacağını belirten İsa, bazılarının, bütün bu acılara sonuna kadar dayanacağını, bunların kendisi tarafından kurtarılacağını haber verdi.

İsa, ayrıca, İncil'in bütün dünyada vaz'edileceğini ve sonun o zaman geleceği kehanetinde de bulundu.

Halen göklerin melekûtunda bulunan İsa, dünyada meydana gelecek bütün bu felâketlerden ve göklerde meydana gelecek bütün garip olaylardan sonra, dünyaya geri dönecektir.

Ama, yeniden dünyaya dönüşünden sonra, büyük bir trompet sesi ile, bütün meleklerini dünyaya gönderecek ve onlar, sevgili kullarını, dünyanın her köşesinden toplayacaklardır.

Bütün bu olayların görülmesi halinde, şunun bilinmesi gerekir ki, İsa'nın dönüşü çok yakındır ve hatta, kapının ardındadır. Dünya geçicidir. Ama İsa'nın sözleri geçip gitmeyecektir.

Hiçbir insan, hiçbir melek, İsa'nın ne zaman geri döneceğini bilemez. Bunu sadece Tanrı bilir. İnsanlar yiyip içecekler, evlenecekler, ama İsa'nın ne zaman döneceğini düşünmeyeceklerdir. Bu, birdenbire olacaktır. İster tarlada, ister fabrikada çalışsın, iki kişiden fazilet sahibi olan, İsa tarafından alınacak, diğeri bırakılacaktır.

İsa bu yüzden, şu uyarıda bulunmuştur: «Tanrı oğlunun ne zaman geri geleceği belli değildir.» O zaman için hazır olmalıyız, ama İsa'nın ne zaman geleceğini de düşünmememiz gerekir. İsa geri döndüğünde, kendisine hizmet edenleri affedecek, Tanrı'nın emirlerini başka insanlar ile birlikte yerine getirenleri takdis edecektir. İsa, bu hizmetkârlarını bütün iyiliklerin hakimi yapacaktır. Fakat eğer kötü bir hizmetkâr yüreğinden: Efendim gecikiyor! der...ve kapı yoldaşlarını dövmeye, sarhoşlarla beraber yiyip içmeye başlarsa, o hizmetkârın efendisi, beklemediği bir gün ve saatte gelecek ve bu kötü hizmetkâr, azap yerine gönderilecektir.

Son Hesap Verme

İsa, şakirtlerine kendisine hizmet etme yeteneği vermiştir. Bu yetenek, herkese verilmiştir, ama kiminde daha fazla, kiminde daha azdır. Ancak, bu yetenek herkes tarafından, yararlı bir hale getirilebilir. İsa döndüğünde, kendisine inananlar, ona bu yetenekleri ile, ne yapmış olduklarını göstereceklerdir. Kendisine verilen bu armağanı daha büyük bir armağan haline getirenlere İsa, «...Aferin! Sen iyi ve faziletli bir hizmetkârsın. Sen, elindeki faziletleri daha da arttırdın, ben seni çok şeylerin hakimi yapacağım. Efendinin şenliğine gir.» diyecektir. Fakat bu yeteneklerini faydasız halde bırakan kişiler de olacaktır. Bunlar, kötü ve tembel hizmetkârlardır. Bunlar, karanlığa garkedileceklerdir.

Hz. İsa, bütün kutsal melekleri ile birlikte ikinci defa dünyaya indiğinde, bütün uluslar onun önünde toplanacak, çoban koyunları keçilerden ayırdığı gibi, İsa da onları bir bir ayıracak, koyunları sağ tarafına, keçileri sol tarafına koyacaktır. İsa daha sonra, sağındakilere, şöyle diyecektir: «...Ey sizler! Baba'mın mübarekleri, gelin dünya kurulduğundan beri, sizin için hazırlanmış olan melekûtu miras alın. Zira, aç idim, bana yiyecek verdiniz; susamıştım, bana içecek verdiniz; yabancı idim beni içeri aldınız; çıplak idim, beni giydirdiniz; hasta idim beni aradınız; zindanda idim, yanıma geldiniz. O zaman salihler ona cevap verip diyecekler: «Ya Rab, biz seni ne zaman aç görüp yedirdik, veya susamış görüp içirdik? Ve ne zaman seni yabancı görüp içeri aldık, veya ne zaman çıplak görüp giydirdik? Ve ne zaman seni hasta veya zindanda görüp yanına geldik?»

İsa cevap olarak şöyle diyecek:

«...Doğrusu size derim: Mademki bu kardeşlerimden, şu en küçüklerinden birine yaptınız, bana yapmış oldunuz.

O zaman solundakilere de diyecek:

«...Ey lânetliler! Benim yanımdan iblis ile onun melek-

lerine hazırlanmış olan, ebedi ateşe gidin. Çünkü aç idim bana yiyecek vermediniz, susamıştım bana içecek vermediniz, yabancı idim beni işeri almadınız, çıplak idim beni giydirmediniz, hasta ve zindanda idim, beni aramadınız.»

O zaman onlar da cevap verip diyecekler:

«... Ya Rab! Seni ne vakit aç veya susamış yahut yabancı veya çıplak, yahut hasta veya zindanda gördük de sana hizmet etmedik?»

O zaman İsa, onlara cevap verip diyecek:

«... Doğrusu size derim: Madem ki, bu en küçüklerden birine yapmadınız, bana da yapmamış oldunuz.»

Ve bunlar ebedî azaba, fakat salihler, ebedî hayata gideceklerdir.

İsa Ele Veriliyor

İsa bütün bu sözlerinden sonra, şakirtlerine dedi ki:

«... İki gün sonra, Fısh bayramı olduğunu biliyorsunuz. Ve ben, haça gerilmek üzere, ele verileceğim ve o haça can vereceğim.» Ve nitekim öyle oldu.

Kavmin ihtiyarları, bir araya geldiler. Baş kâhin Kayafa idi. Bu kişiler, İsa'yı öldürmeye karar verdiler.

İsa, bunu biliyordu. O, Beytanya isimli küçük bir şehirdeki bir evde iken, bir kadın, beyaz mermer bir kaptan çok kıymetli koku ile geldi, ve İsa sofrada otururken, kokuyu onun başına döktü. Fakat şakirtler bunu görünce, gücenip dediler:

«... Bu israf niçin? Zira bu pahalı koku satılıp, elde edilen para, fakirlere verilebilirdi.» Fakat İsa, şakirtlere, şöyle dedi: «... Niçin kadını incitiyorsunuz? Zira o bana iyi bir iş yaptı. Çünkü fakirler, daima sizin yanınızdadır. Fakat ben daima sizin yanınızda değilim. Zira, kadın, bu değerli yağı bedenim üzerine dökerek, gömülmeye beni hazırlamak için

bunu yaptı. Doğrusu size derim: Bu İncil, bütün dünyanın her neresinde vaz'edilirse, bu kadının yaptığı da, onun anılması için söylenecektir.»

O zaman İsa'nın oniki Havarisinden Yahuda başkâhinlerin yanına gidip, şöyle dedi: «...Bana ne verirsiniz, onu elinize vereyim?» Onlar da, Yahuda'ya otuz gümüş tarttılar. İsa'yı onların eline vermek için, Yahuda o andan itibaren fırsat aramaya başladı.

Daha sonra, hamursuzun birinci günü akşamı İsa, oniki Havarisi ile oturup yemek yerken, şöyle dedi: «... Doğrusu size derim. Sizden biri beni ele verecektir. Onlar da, çok kederlenip, herbiri Ona: «Ya Rab! Ben miyim?» demeye başladı. O, cevap verip dedi: «Beni ele verecek olan, benim ile elini sahana batırandır. Gerçi insanoğlu kendisi için yazılmış olduğu üzre gidiyor. Fakat vay başına o adamın ki, insanoğlu onun vasıtası ile ele veriliyor! O adam doğmamış olsaydı, kendisi için iyi olurdu. «Onu ele veren Yahuda cevap verdi: «Ey Rabbi, ben miyim?» İsa da ona: «Söylediğim gibidir.» dedi.

Son Yemek

Onlar yemek yerlerken, İsa ekmek aldı, şükran duası edip parçaladı ve Havarîlere verdi ve şöyle konuştu: «Alın yiyin, bu benim bedenimdir.» Ve bir kâse alıp şükretti ve onlara vererek dedi: «Bundan hepimiz için, çünkü bu benim kanım, günahların bağışlanması için, birçokları uğrunda dökülen ahdin kanıdır.»

Hız. İsa'nın ölümünü hatırlamak üzere bir araya gelen Hristiyanlar, bir parça ekmek yerler. Böylece kendi vücudunu bizim için feda ettiğini hatırlarlar. Ve bir kabdan şarap içerler, böylece onun, kanını biz günahkârların üzerine feda ettiğini hatırlarlar.

Bundan sonra, İsa, Havarileri ile birlikte Tanrı'nın şarkılarını söyleyerek, yakındaki bir dağa gittiler. Yolda kendisini bir çoban olarak tanımlayarak vurulacağını ve sürünün koyunlarının dağılacağını söyledi. Ayrıca kıyam edeceğini ve onlarla buluşacağını söyledi.

Petrus diğerleri sürçseler bile, kendisinin sürçmeyeceğini, yani yanlış yola sapmayacağını söyledi. Bunun üzerine İsa, ona şöyle dedi: «Doğrusu sana derim: Bu gece horoz ötmeden önce, sen beni üç kere inkâr edeceksin.» Petrus ise şöyle cevap verdi: «Bana seninle beraber ölmek lâzım gelse de, seni hiç inkâr etmem.» Diğer havariler de öyle dediler.

İsa'nın ele geçirilmesi

Daha sonra İsa, Havarileri ile beraber, Getsemani denilen bir yere gelerek, şöyle konuştu: «Ben şuraya gidip dua edinceye kadar, siz şurada oturun.» Ve Havarilerinden üçünü alarak, kederlenmeye ve çok sıkılmaya başladı. Bu arada onlara şöyle dedi: «Canım, ölüm derecesinde çok kederlidir. Burada kalıp, benimle uyanık durun.» Ve biraz ileri gitti, yere kapanıp şöyle dedi: «Ey Baba! Eğer mümkünse, bu keder kabı benden geçsin. Fakat benim istediğim gibi değil, senin istediğin gibi olsun.» Sonra Havarilerine gelip onları uykuda buldu ve Petrus'a dönerek, şöyle dedi: «Siz benimle, bir saat böyle uyanık duramadınız mı? Uyanık durup dua edin ki, iğvaya düşmeyesiniz. Gerçi ruh isteklidir. Fakat beden zayıftır.» İsa, ikinci kez gidip, şöyle dedi: «Ey Baba! Eğer ben onu içmeden geçmesi mümkün değilse, senin iraden olsun.» diye dua etti ve gelip, onları gene uykuda buldu. Çünkü gözleri ağırlaşmıştı. Onları bırakıp tekrar uzaklaştı, gene aynı sözü söyleyerek, üçüncü kere dua etti.

Daha sonra, Havarilerine giderek, şöyle konuştu: «Artık uyuyup rahat edin, işte saat yaklaştı, İnsanoğlu günahkârla-

rın eline veriliyor. Kalkın gidelim, işte beni ele veren yaklaştı.»

İsa, böyle konuşurken, onikilerden biri olan Yahuda geldi, yanında başkâhinler, ve kavmin ihtiyarları, kılıçlar ve sopalarla, büyük bir kalabalık vardı. Ve Yahuda, onlara şöyle demişti: «Kimi öpersem odur! Onu tutun.» Hemen İsa'ya yaklaşarak, «Selâm Rabbi!» diyerek onu öptü. İsa da ona, «Arkadaş! bunun için mi geldin?» dedi. O zaman diğerleri yaklaşp, ellerini İsa'nın üzerine koyarak, onu tuttular. Bu sırada İsa-ile birlikte olanlardan biri kılıcını çekti ve başkâhinin hizmetçisine vurup, kulağını düşürdü. Bunun üzerine İsa, ona şöyle dedi: «Kılıcını yine yerine koy! Çünkü kılıç tutanların hepsi, kılıçla helâk olacaklardır. Yahut ben Baba'ma rica edemez miyim sanırsın? Ve o da bana binlerce meleği şu anda eriştirir. Böyle olması gerektir diyen yazılar o vakit nasıl yerine gelirdi? Fakat eski Peygamberler benim insanların günahlarının acısını çekmem gerektiğini söylediler. Böylece o insanlar affedilecekler ve göklerin melekûtuna katılacaklardır.»

Aynı anda İsa, kalabalığa dönerek, şöyle dedi: «Kılıçlarla ve sopalarla, bir hayduta karşı imiş gibi, beni tutmaya mı çıktınız? Ben her gün mâbedde, öğreterek otururdum. Ama beni tutmadınız. Fakat bunların hepsi, peygamberlerin yazıları yerine gelsin diye vakî oldu.» O zaman, Havarilerin hepsi, onu bırakıp kaçtılar.

İsa'nın Yargılanması

İsa'yı tutmuş olanlar, yazıcıların ve ihtiyarların toplanmış oldukları başkâhin Kayafa'nın yanına götürdüler. Fakat Petrus, Başkâhin'in avlusuna kadar, uzaktan onun ardınca gitti ve içeri girip, sonu görmek için hizmetkârlarla beraber oturdu. Daha sonra başkâhin Kayafa ayağa kalkıp, İsa'ya

sordu: «Sen Allah'ın oğlu Mesih misin?» İsa da ona şöyle cevap verdi: «Söylediğin gibidir. Fakat sana derim: Şimdi-den sonra, insanoğlunun Kudretin sağında oturduğunu ve gökün bulutları üzerinde geldiğini göreceksin.» Bunun üzerine, başkâhin bunun yeterli bir küfür olduğunu kabul ederek, şahitlere gerek olmadığını belirtti. Diğer yazıcılar ve ihtiyarlar da, bu görüşü kabul ederek, ölümün İsa için gerekli olduğunu açıkladılar. Sonra, İsa'nın yüzüne tükürüp, ona yumruk vurdular ve bazıları da ona: «Ey Mesih! Sana vuran kimdir, bize peygamberlik et! ...» diye İsa'yı tokatladılar. . .

Petrus Avluda oturuyordu. Bir kız ona geldi ve şöyle dedi: «Sen de İsa ile beraberdin.» Fakat Petrus korktu ve hepsinin önünde, bunu inkâr ederek, «Senin ne dediğini anlamıyorum.» diye cevap verdi. Petrus kapıya çıkınca, bir başka hizmetkâr kız da, onu görüp orada bulunanlara şöyle dedi: «Bu adam da İsa ile beraberdi.» Petrus ise, yeniden inkâr etti ve «Ben o adamı tanımam» dedi. Biraz sonra orada duranlar gelip Petrus'a dediler ki: «Gerçekten, sen de onlardan birisin, çünkü sen de onun gibi konuşuyorsun.» O zaman Petrus: «O adamı tanımam!» diyerek, and içmeye başladı. Tam o sırada, horoz öttü. Petrus İsa'nın «Horoz ötmeden önce beni üç kere inkâr edeceksin» demiş olduğunu hatırladı ve dışarı çıkıp, acı acı ağladı.

Fakat şimdi İsrail diye adlandırılan bölge, o sıralarda Roma İmparatorluğunun bir eyaleti idi. Halka hükmedenler ölüm cezalarını Roma valisinin onayı olmaksızın yerine getiremezlerdi. O sıralarda da, Roma valisi Pontius Plate idi. Bu nedenle mahallî yöneticiler, İsayı bağlı olarak bu valiyeye götürdüler.

O zaman, onu ele veren Yahuda İsa'nın mahkûm edildiğini görerek, nâdim oldu ve otuz gümüşü, başkâhinlere ve ihtiyarlara geri getirip, «Ben suçsuz kan ele vermekle günah işledim» dedi. Fakat onlar: «Bundan bize ne, onu sen dü-

şün!» dediler. Ve Yahuda, gümüşleri mabedin içine atıp gitti ve varıp kendini astı.

İsa Roma valisinin önüne çıkarıldığında, vali ona kiral olup olmadığını sordu. O da kiral olduğunu söyledi. Birçok kırıllar diktatördür, ama o doğru bir kırıllardır. İsa başkâhinler ve ihtiyarlar tarafından kendisine yöneltilen ithamlara cevap vermedi.

Roma valisi o dönemde, bayramda ve yılda bir kere, halkın istediği bir mahkûmu salıverme geleneğine ve yetkisine sahipti. O sıralarda, onların Barabbas denilen meşhur bir mahpusları vardı. Bu nedenle halk biraraya toplandığı zaman Platus onlara, «Kimi istiyorsunuz, salıvereyim. Barabbas'ı mı, yoksa Mesih denilen İsa'yı mı?» dedi. Zira biliyordu ki, onlar, kıskançlıktan dolayı İsa'yı ele vermişlerdi. Halk Barabbası seçti. Barabbas bir katildi.

Platus onlara: «Öyle ise İsa'yı ne yapayım?» diye sordu. Halk da, yöneticilerinin kışkırtması ile, «Öldürelim, haça gerilsin, ellerinden ve ayaklarından haça çivilensin ve burada yavaş yavaş ölsün.» dedi... Ve Platus: «Peki ama, ne kötülük yaptın?» diye sordu. Fakat halk daha fazla bağırarak, «Öldürülsün!..» dedi.

İsa Öldürülüyor

Daha sonra Platus ellerini yıkayarak, halkın önünde şöyle konuştu: «Ben, bu salih adamın kanından yanayım.» Bütün kavim şöyle cevap verdi: «Onun kanı bizim üzerimize ve çocuklarımızın üzerine olsun!» O zaman Platus, Barabbas'ı salıverdi ve İsa dövülüp, ölüme götürüldü. Fakat bundan önce askerler onu soydu, üzerine kırmızı bir kaftan giydirip, başına dikenlerden bir taç koydular. Ve önünde diz çöküp, «Selâm Ey Yahudilerin kralı!» diye kendisi ile eğlendiler, üzerine tükürüp, kamışı alıp, başına vurdular.

Daha sonra onu Golgota diye anılan bir yere götürüp haça çivilediler. Sonra da oturup orada beklediler, ve «Yahudilerin kralı İsa budur!» diye, başı üzerine cürüm yaftası koydular. O sırada İsa ile birlikte, iki haydut biri sağında, biri solunda olmak üzere haça gerildi. Haçın önünden geçenler: «Eğer Allahın oğlu isen, haçtan aşağı in, kendini kurtar.» diye başlarını sallayarak, küfür ettiler. Başkâhinler, yazıcılar ve ihtiyarlar da, onunla eğlenerek, «Başkalarını kurtardı, kendisini kurtaramıyor. Eğer İsrailin kralı ise, haçtan insin, kendisine inanalım, ona îman edelim. Allaha güveniyor, eğer Allah onu istiyorsa, onu şimdi kurtarsın. Çünkü o, ben Allahın Oğluyum! diyordu» biçiminde konuşular. Birlikte haça gerilen haydutlar da aynı sitemi ettiler.

Ve altıncı saatten, dokuzuncu saate kadar, bütün yeryüzüne karanlık çöktü ve İsa, dokuzuncu saate doğru; «Allahım! Allahım! Beni niçin bıraktın?» diye yüksek sesle ağladı.

Tanrı, günahattan nefret eder. Haça gerilmiş olan İsa bütün insanların günahlarını üstlenmişti, bu nedenle de Tanrı tarafından bırakılmıştı.

İsa, yüksek sesle ağladı ve öldü. Ve yer sarsıldı, kayalar yarıldı, kabirler açılıp uykuda olan nice mukaddeslerin cesetleri kıyam etti, göklerin melekûtuna ulaştı.

Roma'lı yüzbaşı ve onunla beraber İsa'yı bekleyenler zelzeleyi ve vakî olan şeyleri görünce; «Gerçek! Bu Allahın Oğlu idi...» diyerek, çok korktular.

Akşam olunca, Yusuf adlı zengin bir adam Platus'a gidip İsa'nın cesedini istedi. Platus bu izni verdi. Böylece adam İsa'nın cesedini haçtan alıp, temiz bir keten bezine sardı ve kaya içine oyduğu kendi yeni kabrine onu yatırdı. Kabrin kapısına büyük bir taş yuvarlayıp gitti.

Ertesi günü, başkâhinler Platus'un yanında toplandılar ve şöyle dediler: «Efendi, biz hatırlıyoruz ki, o aldatıcı daha

yaşıyorken, üç gün sonra kıyam ederim demişti. Şimdi emret ki, üçüncü güne kadar kabri beklesinler de, ona inananlar gelip onu çalarak, halka, o ölülerden kıyam etti demesinler.» Böylece muhafız askerler ile gidip taşı mühürleyerek, kabri emin kıldılar. Günlerden Cuma, öğleden sonra idi.

İsa kıyam ediyor

Pazar sabahı İsa'ya inanmış olan kadınlar kabri görmeye geldiler. Ve işte o anda, büyük bir zelzele oldu. Zira Rabbin bir meleği gökten indi ve gelip taşı yuvarlayarak, üzerine oturdu. Onun görünüşü şimşek gibi idi ve elbisesi kar gibi beyazdı. Onun korkusundan, bekçiler titreyip, ölü gibi oldular. Ve melek, kadınlara dönüp, şöyle dedi: «Siz korkmayın! Çünkü haça gerilmiş olan İsa'yı aradığınızı biliyorum. O burada değil, çünkü dediği gibi, kıyam etti. Hemen gidin, kendisine inananlara deyin ki, o ölülerden kıyam etmiştir ve işte sizden önce Galile'ye gidiyor, onu orada göreceksiniz.» Kadınlar hemen kabirden gittiler, kendisine inananlara bildirmeye koştular, ve işte İsa o sırada onların karşısına çıktı ve onları selâmladı. Onlar da yaklaşıp, İsa'nın ayaklarına sarıldılar ve ona secde kıldılar.

İsa, onlara şöyle dedi: «Korkmayın! Gidip kardeşlerime haber verin ki, Galile'ye gitsinler, beni orada görecektirler. Havariler Galile'ye, İsa'nın onlara tayin ettiği dağa gittiler ve İsa'yı gördükleri zaman ona secde kıldılar. Fakat bazıları şüphe ettiler. Ama sonra yine inandılar, çünkü İsa onlara şöyle dedi: «Gökte ve yeryüzünde bütün hakimiyet bana verildi. Şimdi siz gidip bütün milletleri inanç sahibi kılın. Onları Baba ve Oğul ve Ruh-ül Kudüs ismi ile vaftiz eyleyin. Size emrettiğim herşeyi tutmalarını onlara öğretin ve işte ben, bütün günler, dünyanın sonuna kadar sizinle beraberim.»

Değerli okuyucular!

Dünyanın kurtarıcısı İsa'nın hikâyesini okudunuz. Ona günah çıkartınız, tövbe istiğfar ediniz. Sizin günahlarınızdan arınmanız için kanını verdiğiğine inanınız. Onun öğrettiği şeyleri yaparak, ona inananlardan biri olunuz. Hristiyanlık fazileti için başkalarını da kazanınız. Hiç vaftiz edilmediyseniz, başka inanç sahiplerinden, vaftiz edilmenizi isteyiniz. İnanç sahibi küçük bir grup olarak biraraya geldiğinizde, zaman zaman, ekmek ve şarap alarak, bunları kendi aranızda paylaşın ve İsa'nın söylediği sözleri tekrarlayın: «...Bu benim bedenimdir...» «Bu benim kanımdır...» Hristiyanlığın hikâyesini herkese öğretiniz. Bunu, fazilet düşmanlarının nefret ve takibatını üzerinize çekmeksizin akıllı bir biçimde yapınız. Ama, acı çekmeniz gerekirse, yürekli olunuz. Kimseden korkmayın. İsa'ya inananlar, ebedî hayata sahip olurlar.

C. M. C. W.
Postfach 721
CH-8280 Kreuzlingen